

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua told the ten lepers to go show themselves to the priests even before they had experienced the miraculous healing.

Yeshua and the Ten Lepers

Outside a certain village on the Galilee-Samaria border, an encampment of lepers had stationed themselves a short distance from the road so that they could solicit charity without defiling anyone according to Levitical law. Word of the Master's approach had preceded Him, and the lepers waited for Him expectantly. Like everyone else in the Galilee, the ten lepers had heard about Yeshua. They knew about how he had healed other lepers. They considered Him their only hope of healing and cleansing.

As He went to enter the village, the ten lepers "stood at a distance" and called out to Him, "Yeshua, Master, have mercy on us!" (Luke 17:13). Wrapped in tatters and bandages, the lepers looked like dancing dead men as they shouted and waved to get the Master's attention. The Torah banned lepers from entering villages and population centers. The lepers formed small colonies outside of the towns and cities. They lived in lonely places, begging for food, and waiting to die. They only found companionship in the company of other lepers.

The Master looked upon them with compassion, but He did not approach them. Instead, He called back to them, "Go and show yourselves to the priests" (Luke 17:14), meaning that He had already healed them. The Torah required the priesthood to visually inspect a leper's flesh to ensure that the leprosy was gone before putting the leper through the purification rituals necessary to remove his ritual defilement. Yeshua told the lepers to go to the priests so that they could confirm the healing and take the lepers through the sacrificial and ritual procedures necessary. This demonstrates that Yeshua did not counsel against observing the Torah. Instead, the authority of the Torah is fully recognized in the New Testament.

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua zei tot de tien melaatsen zich te laten zien aan de priesters nog voordat ze de wonderbaarlijke genezing hadden ervaren.

Yeshua en de Tien Melaatsen

Buiten een bepaald dorp, aan de grens van Galilea en Samaria, was er een kamp van melaatsen op korte afstand van de weg, zodat ze zich konden uitstrekken naar naastenliefde zonder iemand volgens de Levitische wet te verontreinigen. Het Woord van de nadering van de Meester ging Hem vooraf en de melaatsen hadden verwachtingsvol op Hem gewacht. Zoals alle anderen in Galilea hadden de tien melaatsen gehoord over Yeshua. Ze wisten hoe hij andere melaatsen had genezen. Ze beschouwden Hem als hun enige hoop op genezing en reiniging.

Toen Hij het dorp binnenging, stonden de tien melaatsen "op een afstand" en riepen naar Hem: "Yeshua, Meester, heb medelijden met ons!" (Lukas 17:13). Verpakt in flarden en verbanden, leken de melaatsen als dode mensen te dansen terwijl ze schreeuwden en zwaaiden om de aandacht van de Meester te trekken. De Tora verbood melaatsen om dorpen en bevolkingscentra binnen te gaan. De melaatsen vormden kleine kolonies buiten de steden en dorpen. Ze leefden op eenzame plaatsen, smeekten om voedsel en wachtten op hun dood. Ze vonden alleen gezelschap in hun mede-melaatsen.

De Meester keek hen met mededogen aan, maar Hij benaderde hen niet. In plaats daarvan riep Hij terug tot hen: "Ga en toon uzelf aan de priesters" (Lukas 17:14), wat betekent dat Hij hen al had genezen. De Tora vereiste dat het priesterschap het vlees van een melaatse visueel inspecteert om er zeker van te zijn dat de melaatsheid verdwenen was voordat hij de melaatse doorheen de zuiveringsrituelen leidde die nodig waren om zijn rituele verontreiniging van hem weg te nemen. Yeshua zei tot de melaatsen van naar de priesters te gaan, zodat ze de genezing konden bevestigen en de melaatsen door de noodzakelijke offer- en rituele procedures konden leiden. Dit toont aan dat Yeshua geen advies gaf in strijd met het naleven van de Tora. In het Nieuwe Testament wordt, daarentegen, het gezag van de Tora volledig erkend.

Why did Yeshua remain at a distance when on other occasions He did not hesitate to contract the leper's ritual defilement? He was "on the way to Jerusalem," and wanted to maintain a state of ritual purity for the pilgrimage.

Yeshua's instructions probably surprised and disappointed the ten lepers. The problem was that the lepers had not yet been healed. A glance at their own flesh confirmed that the leprosy still clung to them. Showing themselves to the priests while their bodies still bore the affliction could serve no purpose. In previous healing encounters, the Master had touched the leper, heedless of the ritual contamination He incurred as a result. This time, like Elisha in the story of Naaman, He instructed them to act on faith and go their way:

Behold, I thought, "He will surely come out to me and stand and call on the name of the LORD his God, and wave his hand over the place and cure the leper." (2 Kings 5:11)

Despite their disappointment, the lepers took Him at His word and did as he said. As they traveled to find a priest, the leprosy miraculously receded from their bodies.

Waarom bleef Yeshua op een afstand wanneer Hij bij andere gelegenheden niet aarzelde om de rituele verontreiniging van de melaatse op te lopen? Hij was "op weg naar Jeruzalem" en wilde voor de pelgrims-tocht een staat van rituele zuiverheid behouden. Yeshua's instructies hebben de tien melaatsen waarschijnlijk verrast en teleurgesteld. Het probleem was dat de melaatsen nog niet waren genezen. Een blik op hun eigen vlees bevestigde dat de melaatsheid zich nog steeds aan hen vastklampte. Zich aan de priesters laten zien, terwijl hun lichaam de aandoening nog steeds droeg, zou geen enkele zin hebben. In vorige helende ontmoetingen had de Meester de melaatse aangeraakt, zonder acht te slaan op de rituele verontreiniging die hij daardoor had opgelopen. Deze keer droeg Hij hen op, zoals Elisha in het verhaal van Naäman, te handelen naar het geloof en hun weg te gaan:

Zie, ik dacht: "Hij zal zeker tot mij komen en staan en de naam van de Here, zijn God, aanroepen en zijn hand over de plaats zwaaien en de melaatse genezen." (2 Koningen 5:11)

Ondanks hun teleurstelling namen de melaatsen Hem op zijn woord en deden wat hij zei. Terwijl ze reisden op zoek naar een priester, verdween de melaatsheid op miraculeuze wijze uit hun lichaam.

